

- ²¹ *I vil have sønner, men Han skulle kun have døtre?*
²² *Det ville være en uretfærdig fordeling!*
²³ *De er kun de navne, som I giver dem, I og jeres fædre. Gud har ikke sendt nogen magt ned til dem. Det er kun gatterier og deres egne tilbøjeligheder, de følger; men nu er retledningen fra deres Herre kommet til dem!*

Vers 1-12: Den første åbenbaring, da Muhammed i en vision ser Gabriel.

Vers 13-18: Et andet syn, hvor Muhammed når den 7. himmel ('yderste sidra-træ'), dvs. på sin himmelrejse.

Vers 21 lød oprindeligt: 'Dette er de ophøjede traner, og visselig, på deres hjælp kan der håbes', altså på hjælp fra 'Allahs døtre', (s. 10). Men Muhammed fortrød og opfattede verset som en satanisk vildfarelse, der blev erstattet med en ny åbenbaring.

Sura 6,7-9

- ⁷ *Selv hvis Vi havde sendt et skrift på papir ned til dig, så de kunne røre ved det, ville de vantrø have sagt: 'Dette er jo ren og skær trolldom!'*
⁸ *'Hvorfor er der ikke blevet sendt en engel ned til ham?' spørger de. Men hvis Vi havde sendt en engel ned, ville den endegyldige afgørelse være truffet, og de havde ikke fået udsættelse af straffen.*

TEKST 6: Profetens himmelrejse

Muhammeds himmelrejse foreligger i mange udgaver, korte og lange. Den følgende er af *Ibn Ishaq* (død 767), der på grundlag af ahadith, traditionerne, skrev en berømt biografi om Muhammed. Hos Ishaq er der endnu tale om to adskilte rejser: *Natterejsen* fra Mekka til Jerusalem og *Himmelrejsen* i Jerusalem, men efterhånden smeltede fortællingerne sammen.

Ibn Ishaq beretter om Muhammeds natterejse

Hasan¹ har overleveret følgende beretning fra profeten: Mens jeg sov, kom Gabriel og vækkede mig med sin fod. Jeg satte mig op, men så ingenting, og jeg lagde mig til at sove igen. Han kom så for anden gang og vækkede mig med sin fod. Igen så jeg ingenting og lagde mig til at sove igen. Til sidst kom han for tredje gang og vækkede mig. Jeg satte mig op, og han tog fat om min overarm, jeg rejste mig, og han førte mig ud til helligdommens (: Kabaens) dør. Og se: Dér stod et hvidt ridedyr (: Buraq), halvt muldyr, halvt æsel og med vinger på siden...

Af Qatada¹ er følgende ord fra profeten overleveret: Da jeg nærmede mig dyret for at stige op på det, var det sky, men Gabriel lagde hånden på dens manke og sagde: Skammer du dig ikke, over at opføre dig sådan? Ved Gud, ingen, som er mere ædel i Guds øjne end Muhammed, har nogen sinde redet på dig. Dyret blev så flovt, at det begyndte at svede, og det stod helt stille, så jeg kunne komme op på det.

Hasan beretter videre, at profeten og Gabriel red sammen til Jerusalem. Her så han Abraham, Moses og Jesus blandt andre profeter. Profeten trådte frem som bønneleder (: imam) foran dem og bad sammen med dem. Derefter gav man ham to skåle, én fyldt med vin og én anden med mælk. Profeten tog den med mælk og drak deraf, mens han lod vinen stå. Gabriel sagde da: Du er blevet rigtigt vejledt i overensstemmelse med skabelsen, og det vil dit folk også blive, Muhammed. Vin er ikke tilladt jer.

Derpå drog profeten tilbage til Mekka, og da han om morgenen fortalte Quraish², hvad der var hændt, sagde de fleste: Det er helt umuligt. Det tager en karavane en måned at drage til Syrien og en måned at komme hjem igen. Kan Muhammed virkelig rejse frem og tilbage på én nat? Og mange af dem, der allerede havde omvendt sig, faldt igen fra troen...

Ibn lshaq beretter videre om Muhammeds himmelfærd

En person, som jeg ikke har grund til at mistro, har fortalt mig følgende Muhammed ord, som han har fået dem overleveret af Abu Said al-Khud¹: Efter at jeg havde bedt i Jerusalem, fik jeg bragt en stige så skøn, at jeg aldrig har set dens lige. Det var den, som den døende retter sine øjne mod, når døden nærmer sig. Gabriel lod mig klatre op ad den, indtil han bragte mig til en af himlens porte, kaldet 'Vogternes port'. Den blev vogtet af engelen Ismail, som under sig havde 12.000 engle, hver med 12.000 engle under sig...

Jeg trådte ind i den laveste himmel og så en mand siddende, mens de afdødes sjæle gik forbi ham. En god sjæl fra en god krop, kunne han sige om én af dem, mens han glædede sig over den. Om en anden kunne han sige: Føj, en ond sjæl fra en ond krop. Hvem er det? spurgte jeg Gabriel, og han forklarede mig det: Han er din fader Adam, hvis efterkommeres sjæle drager forbi, og det er de troendes sjæle, som glæder ham...

Og jeg så mænd, foran hvilke der stod stinkende, fordærvet kød ved siden af godt og fedtfyldt kød, men de kunne kun spise af det fordærvede. Hvem er de? spurgte jeg Gabriel, og han forklarede: Det er de mænd, som ikke tog sig de hustruer, som Gud tillod dem, men gik til dem, som Gud forbød dem.

Så fik jeg øje på kvinder, der var hængt op i deres bryster, og jeg spurgte Gabriel: Hvem er de? Det er de kvinder, svarede han, som har narret deres mænd til at acceptere børn, som de ikke selv har avlet...

Fra Abdallah ibn Masuds¹ beretning har jeg taget følgende ord fra profeten: Hver gang profeten Gabriel bragte mig fra den ene himmel til den næste, spurgte man ham, når han bad om adgang, hvem jeg var. Han fortalte dem mit navn, og de spurgte ham yderligere, om jeg var blevet sendt. Og da han sagde ja, råbte de højt: Gud give ham et langt liv, vor broder og ven!

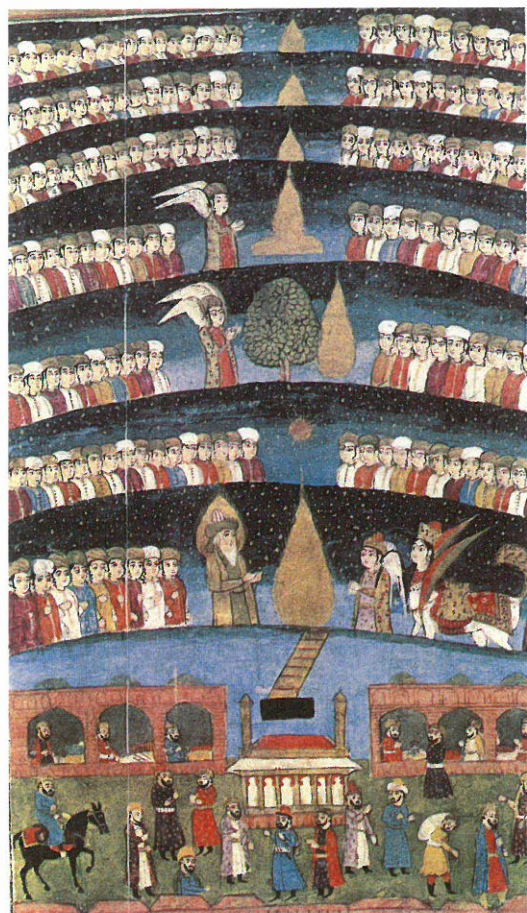

Fig. 14.
MUHAMMEDS
HIMMELFÆRD
På tempelplad-
sen i Jerusalem
stiger Muham-
med op i Himlen
på en stige.
Han er ledsaget
af Buraq, men
rider ikke på
den. I andre
traditioner tøjres
den på tempel-
pladsen. I hver
himmel lyser
en flamme som
symbol for pro-
feterne.
Indisk bogil-
lustration fra
1808.

Sådan fortsatte det, til vi nåede den sy-
vende himmel, og han til sidst bragte mig
til min Herre, der gjorde det til en pligt for
mig dagligt at bede halvtreds gange. Da jeg
så på tilbagevejen kom forbi Moses – hvilken
fortræffelig ven han er af jer alle! Spurgte
han mig: Hvor mange bønner har du fået
pålagt? Halvtreds hver dag, svarede jeg,
hvorpå han sagde: Bøn er en tung byrde, og
dit folk er svagt, så gå tilbage til din Herre,
og bed Ham om at formindske antallet for
dig og dit folk.

Det gjorde jeg så, og han trak ti fra. Da
jeg atter kom tilbage til Moses, gentog han,
hvad han tidligere havde sagt. Og sådan blev
det ved, indtil der kun var fem bønner til-
bage. Da jeg så igen kom forbi Moses, og han
rådede mig til igen at bede om en formind-
skelse, sagde jeg til ham: Jeg er så mange
gange vendt tilbage til min Herre, at jeg nu
skammer mig og ikke vil gøre det igen. Sine
tilhørere lovede han imidlertid: For enhver
af jer, der trofast og hengivent udfører disse
5 bønner, vil de gælde for 50 bønner.

Ishaq: Das Leben des Propheten (1976), s. 79-83.

1) Al-Hasan & Qatada mv. : profetfæller

2) Quraish – den dominerende stamme i Mekka, som Muham-
meds slægt *Hashim* tilhørte.

TEKST 7: Hadith om Profetens forbøn

Koranen er Guds egne ord. Hadith er profetens ord. Og en Hadith Qudsi er en hellig
hadith, dvs. Guds ord refereret af Muhammed.

På Anas¹ autoritet (må Gud være tilfreds med ham) fra Profeten (må Guds
fred være med ham), som sagde: De troende vil samles på Opstandel-
sens Dag og sige: Skulle vi ikke bede en om at gå i forbøn for os hos Vor
Herre?

De kommer så hen til Adam og siger: Du er menneskehedens fader;
Allah skabte dig med sin egen hånd, han fik sine engle til at knæle ned for
dig, og han lærte dig navnene på alting, så gå i forbøn for os hos Vor Herre,
så han kan befri os fra, hvor vi står. Og han vil sige: Jeg er ikke i stand til